

mälan, men i motsatt fall att, med tillämpning af redan gällande föreskrifter, mot sysslomännen vidtaga de åtgärder, hvartill omständigheterna kunde föranleda.

De lagbestämmelser, som sålunda af mig ifrågasättas, torde lämpligen kunna affattas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad i afseende å utmätningssmans redovisningsskyldighet för influtna exekutionsmedel finnes stadgadt; men då ett bifall till min framställning måhända skulle påkalla ändring derutöfver af en eller annan paragraf i gällande konkurslag, synes mig lämpligast, att Riksdagen uti skrifvelse öfverlemnar frågan till Kongl. Maj:t, som efter närmare utredning bäst vore i tillfälle att afgifva förslag till behöfliga bestämmelser i ämnet.

På grund af hvad jag sålunda anfört, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana bestämmelser i gällande konkurslag, *dels* att syssloman förpligtas underrätta fordringsegare, då slututdelning i konkurs egt rum, och *dels* att medel, som inom viss tid efter det för slututdelning hållna sammanträde icke hos syssloman afhemtats, skola antingen för fordrings-egarens räkning göras räntebärande genom medlens insättning i bankinrättning eller ock i landtränteri deponeras.

Stockholm den 22 januari 1901.

Hugo Sandén.

N:o 26.

Af herr **H. Sandén**, om pension åt kronofogden A. J. Bergmarks enka Maria Helena Bergmark, född Möller.

Under återopande af nedan anförda skäl får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen må bevilja en årlig pension af 500 kronor åt framlidne kronofogden i Skara fögderi Axel Johan Bergmarks efterlevande hustru Maria Helena Bergmark, född Möller.

Kronofogden Bergmark, som år 1839 utnämndes till länsman i Viste härad samt år 1868 befordrades till kronofogde i Barne fögderi och år 1878 transporterades till enahanda befattning i Skara fögderi, erhöll den 4 augusti 1882 begärdt afsked efter att sålunda i 43 års tid hafva varit anställd i statens tjänst.

Sedan kronofogden Bergmark den 15 mars 1892 afidit, ingaf enkefru Maria Helena Bergmark, som varit i äktenskap förenad med kronofogden Bergmark sedan den 8 augusti 1882, till direktionen öfver civilstatens pensionsinrättning ansökan om pension, men »som f. d. kronofogden Bergmark i lifstiden den 4 augusti 1882 erhållit afsked med pension från allmänna indragningsstaten och den 8 i samma månad ingått äktenskap med sökanden, fann direktionen sig icke kunna, i strid mot 30 § i gällande reglemente för civilstatens enke- och pupillkassa, bifalla ansökningen».

Efter att sedermera hos Kongl. Maj:t hafva i underdånighet anhållit att utan hinder deraf, att hon icke varit sammanvigd med sin bemälda man ett år, förrän han tillträdt pension från allmänna indragningsstaten, förklaras berättigad till pension från civilstatens enskilda enke- och pupillkassa, blef enkefru Bergmarks pensionsansökan jemväl af Kongl. Maj:t afslagen.

Vid denna utgång af saken har enkefru Bergmark för sitt uppehälle varit nästan uteslutande hänvisad till den andel af behållningen i boet efter sin afidne man, hvaraf afkomsten enligt testamente makarne emellan skolat henne tillkomma. Enligt bouppteckningen efter kronofogden Bergmark uppgick nämnda behållning till den förhållandevis afsevärda summan af 32,991 kronor 30 öre, men dels i följd af deri ingående fastighets höga taxeringsvärde och dels på grund af andra omständigheter har den tredjedel af behållningen, hvaraf enkan enligt åberopade testamente skulle åtnjuta afkomsten, begränsats till 10,000 kronor, hvilket kapital emellertid blifvit för hennes räkning afsatt och hvaraf årliga räntan kan af henne påräknas.

Om sålunda enkefru Bergmark icke kan sägas helt och hållet sakna existensmedel och hittills, så länge hon egt förmåga att genom arbete sjelf något bidraga till sin försörjning, jemväl kunnat, om ock med viss svårighet, draga sig fram, så ställer sig dock saken för framtiden annorlunda, då hon, som är född den 23 december 1834, numera kommit till den ålder, att arbetsförmåga och krafter minskats och att föga, om ens något, kan af henne genom eget arbete till uppehållet förvärfvas; och då det synes mig billigt, att staten ej lemnar enkan efter en tjänsteman, som i 43 år pligttroget och väl tjänat staten, utan

all hjälp, när hon deraf befinnes i behof, så tillåter jag mig, med bifogande af prestbevis för enkan Bergmark och intyg angående hennes ekonomiska förhållanden, vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte till kronofogden Axel Johan Bergmarks enka, Maria Helena Bergmark, född Möller, bevilja en årlig lifstidspension af femhundra kronor, motsvarande hvad af kronofogdeenkor i allmänhet åtnjutes från civilstatens enke- och pupillkass, att utgå från början af innevarande år.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 22 januari 1901.

Hugo Sandén.

Bil. 1.

Fräjdebetyg.

Att framlidne kronofogde A. J. Bergmarks enka Maria Helena Bergmark, född Möller, född den 23 december år 1834, åtnjuter medborgerligt förtroende samt fortfarande lefver ogift, betygar Skara stads församling den 11 januari år 1901.

K. N. Bergström
v. pastor.

Bil. 2.

Att fru Maria Bergmark här i staden, enka efter afidne kronofogden A. J. Bergmark, icke har annat att lefva af än årliga räntan å ett afsatt kapital af tio tusen kronor, hvilket hon icke vidare får använda, och således är i behof af pension för sitt uppehälle, helst hon vid nu uppnådda 66 år är oförmögen att genom arbete sig försörja, får jag härmed på begäran vitsorda. Skara den 10 januari 1901.

A. P. Trybom,
borgmästare.
(Sigill).